

1878: ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑ, ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΕΑΦΕΑ ΕΣΜΕ ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ. Ο ΚΑΔΗΣ, ΕΝΩ ΔΙΚΑΖΕΙ, ΜΟΙΡΑΖΕΙ ΤΣΙΓΑΡΑ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ

Στις έξι πόλεις της Κύπρου (Λάρνακα, Λεμεσό, Πάφο, Κερύνεια, Αμμόχωστο και Λευκωσία) λειτουργούσαν τα πρώτα χρόνια της Αγγλικής κατοχής της Κύπρου επαρχιακά δικαστήρια, όπου δίκάζαν οι Καϊμακκάμηδες.

Ενα τέτοιο Δικαστήριο συνεδρίαζε και στην Κερύνεια υπό το βοηθό Διοικητή και σύζυγο του Εσμέ Σκοτ Στήβενσον, η οποία παραθέτει στο βιβλίο τους (OUR HOME IN CYPRUS, 1879) τις εντυπώσεις της από μια δίκη την οποία παρακολούθησε από το παράθυρο του Δικαστηρίου, μια και της απαγορευόταν να εισέρχεται σ' αυτό.

Εγγραψε η Στέβενσον:

"Το Δικαστήριο ήταν απαγορευμένη περιοχή για μένα, αλλά μια μέρα γνωρίζοντας ότι ο διοικητής απουσίαζε και ο άνδρας μου (βοηθός διοικητής Κερύνειας) καθόταν μέσα στην αίθουσα με την πλάτη γυρισμένη προς τα έξω, πήρα το κουράγιο και στάθηκα στο παράθυρο.

Είδα ένα μεγάλο άσπρο δωμάτιο, με ένα ντιβάνι στη μια άκρη όπου καθόταν ο άνδρας μου με ένα τραπέζι μπροστά του καλυμμένο με χαρτιά και νομικά βιβλία.

Ο Σκοτ Στήβενσον

Φαινόταν πολύ αυστηρός, αλλά αν ήμουν κρατούμενος θα αισθανόμουν πολύ παρήγορα στη θέα του αγαπητού του σιμπούκιού.

Κοντά του κάθονταν τα "μέλη" του Δικαστηρίου: Ο Χατζησάββας από το Πέλλα Παίς, με τα μπλε γιαλιά του στη γαμψή του μύτη, έμοιαζε πολύ με μια γερασμένη κουκουβάγια, ο παχύς γέροντας Αμππουλλάχ, που διατηρεί το κατάστημα κοντά στο

κονάκι και μου προσφέρει κάθε φορά που περνώ ένα κουτάλι γεμάτο μαρμελάδα, ένας άλλος παχύς από το Καζάφани, τόσο χοντρός, ώστε έπρεπε να κάνουν ειδική καρέκλα για να τον φορά, ο Καδής μέσα στην κίτρινη ρόμπα του από γούνα λύκου από τη Ρωσία, για την οποία είναι τόσο περήφανος, ετοιμάζει τσιγάρα και τα προσφέρει ευγενικά στους άλλους.

Πίσω από αυτόν ένας Τούρκος με καλή εμφάνιση, ο οποίος είναι απασχολημένος συνεχώς να πιάνει τις μύγες που μπαίνουν μέσα στο στήθος του.

SLAVERY IN CYPRUS.

The Earl of SHAFTESBURY.—The question I am about to put to the noble duke is not inappropriate, for it relates to a matter—the matter of slavery—in which this country has ever taken the deepest interest. Nor is it premature, for the Governor of the Island of Cyprus has already been appointed, and he is probably at this moment receiving instructions from Her Majesty's Government. Neither can it be said that the occupation and administration are only temporary. That issue depends on the policy of Russia, for it is said in the 6th article of the Annex that Cyprus will be restored to the Porte only in the event of Kars and other towns being evacuated by Russia; but if Kars be held in perpetuity by Russia, Cyprus will also be held in perpetuity by England. I will therefore ask my noble friend the Lord President of the Council the question as printed on the papers—namely, whether it is the intention of Her Majesty's Government, on assuming the occupation and administration of Cyprus, to maintain or suppress, as has been done in Her Majesty's dominions in India, the system of slavery now existing on the island.

Lord STANLEY of ALDERLEY remarked that the island was not yet occupied by us and that it depended very much upon Russia whether it would be so occupied. (A laugh.)

The Duke of RICHMOND and GORDON.—I have no objection to raise to the noble earl for having put the question which he has now addressed to Her Majesty's Government. The great interest he has taken in this subject naturally causes him to put the question, and I for one have not a word to say by way of finding fault with him for doing so. Sir Garnet Wolsley leaves London to-morrow for Cyprus, and when he arrives there it will be his duty to make a full inquiry into the institutions of Cyprus and everything connected with the island. As soon as he has done that, he will send a report to Her Majesty's Government, and on the receipt of that report the Government will be in a position to state the course which they intend to take.

Earl GRANVILLE wished to know whether there was any harbour in Cyprus.

The Earl of KIMBERLEY thought it was perfectly natural and proper that the Government should suspend its determination as to any particular mode of action until it had made itself fully acquainted with the island; but he should not have thought that any Government would hesitate for a moment in stating that it did not intend to tolerate slavery in any place whatever which was to be under the administration of the British Government. It was greatly to be regretted that the noble duke did not state that.

The Duke of RICHMOND and GORDON.—I believe there is no harbour in Cyprus in the extended sense of the word, but there are excellent roadsteads. As to the remarks of the noble earl respecting the intention of the Government in regard to slavery, I should have thought that the conduct of the Government since they have been in office with reference to the action of the Sultan of Zanzibar and to slavery in Egypt must have shown that Her Majesty's Government are as much opposed to slavery as the noble earl or any other member of your lordships' House. (Hear, hear.)

Their lordships adjourned at a quarter to 7 o'clock.

Συζήτηση στη βρετανική Βουλή των Λόρδων για την Κύπρο (Εφημερίδα TIMES 12.7.1878)

Ήταν κάτι το εξαιρετικό να κοιτάζεις τη γελοία ενέργεια του τελευταίου, ώστε χωρίς να το θέλω ψήλωσα αρκετά για να βλέπω μέχρι που με είδε με απαγορευτικό ύφος ο ζαπτιές Σιουκρί.

2011: Ο Πενταδάκτυλος όπως φαίνεται από την περιοχή Πέντε Μίλι της επαρχίας Κερύνειας

Στεκόταν ακριβώς απέναντι μπροστά στο "μπαρ" πίσω από ένα κρατούμενο που είχε στην άλλη πλευρά του Τσαούση (Λοχία της Αστυνομίας). Εκαμα μια φιλική γκριμάτσα στο Σιουκρί και του ένευσα να μη πει τίποτε. Πήρε το μήνυμά μου και έστρεψε τα μάτια προς άλλη κατεύθυνση.

Ήταν πολύ ευχάριστο να τον κοιτάζεις. Εάν ένας κρατούμενος τολμούσε να βάλει το λερωμένο πόδι του πάνω στο "μπαρ" ερχόταν κατά κάτω η γροθιά του Σιουκρί με ελαφρό τρόπο.

Εσμέ
Στήβενσον

Εάν έκαμπτε το γόνατο για να ξεκουρασθεί ο Σιουκρί που στεκόταν πάντοτε σε θέση "προσοχής" αμέσως τον σήκωνε επάνω με τα χέρια του, όπως γίνεται στους νεοσύλλεκτους.

Εάν ο κρατούμενος τολμούσε να μιλήσει το χέρι του Σιουκρί έπεφτε στο πρόσωπο του και το στόμα του έκλεινε αμέσως. Τον υποστήριζε σε όλα ο Τσαούσης που τον έσπρωχνε προς τον τοίχο και τον κρατούσε εκεί μέχρι να τελειώσει η υπόθεση.

Η σοβαρή έκφραση, ο αέρας αυτών των δυο ανθρώπων και η γελοία τήρηση των καθηκόντων τους ήταν πολύ για μένα και άθελα μου γέλασα πράγμα που ηλέκτρισε ολόκληρο το Δικαστήριο.

Οι σοβαροί Τούρκοι σκανδαλίστηκαν αρκετά, οι γραμματείς, μεταφραστές και υπάλληλοι ικανοποιήθηκαν και ο άντρας μου σοκαρίστηκε γιατί παρακολουθούσε τη διαδικασία.

Αλλά πριν προλάβουν να επανέλθουν από την έκρηξη τους απομακρύνθηκα".